

fikation af de reelle ejere af virksomheden. Såfremt virksomheden eller personen har mistanke om, at der ikke er givet de korrekte oplysninger om identiteten af de reelle ejere, skal virksomheden eller personen træffe yderligere foranstaltninger for at kontrollere de pågældende reelle ejeres identitet.

Kravet efter stk. 3 om identifikation og eventuel legitimation af en virksomheds reelle ejere, kan undlades såfremt den virksomhed, der er kunde, enten selv eller den umiddelbare ejer af virksomheden, er et selskab, der kan handles på et reguleret marked, jf. § 21, stk. 1, nr. 2. Reguleret marked er defineret i § 3, stk. 1, nr. 3. Begrundelsen for undtagelsen er, at disse selskaber er underlagt krav om offentliggørelse af ejerkredsen. Undtagelsen følger af den fortolkende note til FATFs anbefaling nr. 5.

Bestemmelsen i *stk. 4* er ny og bygger på et krav i direktivets artikel 8 (1) (c), hvoraf det fremgår, at der i forbindelse med etablering af et kundeforhold skal indhentes oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede omfang. Det samme gælder, hvis kunden i øvrigt foretager væsentlige ændringer i sine aftaler med virksomheden eller personen. Kundens oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang vil kunne indgå i personen eller virksomhedens vurdering af, om der er tale om et kundeforhold, hvor der er risiko for hvidvask eller terrorfinansiering.

Kravene til omfanget af de nødvendige oplysninger om formålet med kundeforholdet og det tilsigtede omfang heraf varierer afhængig af produktets karakter m.v. For eksempel vil formålet og omfanget ved tegning af pensions- og livsforsikringer være reguleret i selve pensions- eller livsforsikringsaftalen. Det vil derfor sjældent være nødvendigt at indhente yderligere oplysninger i disse tilfælde.

Bestemmelsen i *stk. 5* bygger på et krav i direktivets artikel 8 (1) (d), hvorefter der skal ske løbende overvågning af kundeforholdet. Det betyder, at virksomheden eller personen skal undersøge, om der forekommer usædvanlige transaktioner m.v. på kundens konti, set i forhold til det kunden har oplyst i overensstemmelse med *stk. 4* og set i forhold til den viden, som virksomheden eller personen i øvrigt har om kunden. I overensstemmelse med *stk. 7* kan virksomheden eller personen vurdere i hvilket omfang, der er behov for at foretage løbende overvågning af kunden.

Som en del af den løbende overvågning kræves det endvidere, at dokumenter, data eller andre oplysninger om kunden løbende ajourføres.

Bestemmelsen i *stk. 6* gennemfører direktivets artikel 7 (d) og skal ses i sammenhæng med det øgede krav til kundekendskab, der betyder, at der løbende skal ske opdatering af oplysningerne om kunden.

Bestemmelsens *stk. 7*, der gennemfører direktivets artikel 8 (2), muliggør en anvendelse af lempeligere krav til kundekendskabet end kravene i bestemmelsens *stk. 1-5* ud fra en risikovurdering. Anvendelse af lempeligere krav til kundekendskabet, må afgøres konkret i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering ved den enkelte kunde eller de produkter eller ydelser, der leveres til kunden.

Ved anvendelse af *stk. 7*, som en lempelse af kravene i *stk. 1-5*, skal virksomheden eller personen kunne godtgøre overfor den pågældende myndighed, der fører tilsyn med overholdelse af loven, at undersøgelsens mindre omfang i forhold til *stk. 1-5* er tilstrækkelig i forhold til risikoen for hvidvask og terrorfinansiering. Anvendelsen af *stk. 7* kan endvidere ikke medføre en fuldstændig undladelse af at opfylde kravene i *stk. 1-5*, jf. bemærkningerne til *stk. 2*.

Den lempeligere anvendelse af kravene i *stk. 1-5* kan blandt andet bestå i en mere lempelig kontrol af en kundes identitet, jf. *stk. 2* og *3*, ved eksempelvis blot at få oplysning om kundens CPR-nummer og sammenholde dette med CPR-registeret, eller ved ikke at foretage en så intensiv løbende overvågning af kundeforholdet, jf. *stk. 5*. Endvidere nævner direktivets præambel 11, at lånekontrakter, hvor kreditkontoen udelukkende tjener til afvikling af lånet, og hvor tilbagebetalingen af lånet sker fra en konto, som er åbnet i kundens navn i et pengeinstitut, der er omfattet af direktivet, generelt bør betragtes som et eksempel på transaktionstyper med lav risiko.

Bestemmelsen i *stk. 8* stiller krav om legitimation og indsamling af oplysninger m.v., jf. *stk. 1-5* om kunden, der er oprettet før denne lovs ikrafttræden. Dette krav gælder for det første de kundeforhold, der er etableret før den oprindelige hvidvasklovs ikrafttræden d. 1. juli 1993. Kravet gælder ligeledes for kunder, som personen eller virksomheden har oprettet efter 1. juli 1993 og for hvem, der ikke i den gældende hvidvasklov har været stillet de i *stk. 3*, 2 pkt., og *stk. 4-5*, nævnte krav. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 9 (6) samt FATFs anbefaling nr. 5.

Legitimationen m.v. af de i *stk. 8* nævnte kunder skal ifølge bestemmelsen foretages på et passende tidspunkt og på grundlag af en risikovurdering.

Ved risikovurdering forstås, at dette kan ske efter samme kriterier som i *stk. 7*. Det vil sige, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering skal vurderes i for-